ſtremæ literæ adiicitur ת, & eſt vtraque motio ∴ , perinde vt in defectiuis Pe Nun vt, שֶׁבֶת: quibus cũ hæc omnino in infinitiuo & imperatiuo, numero literarũ conueniunt: vnde pro huiuſmodi thematis diſcernendis vſu, qui optimus eſt magiſter, opus eſt, vel conſulendum Lexicon, in radicibus, quarum prima eſt י, vel נ. Siquando tamen cõtigerit tertiam thematis gutturalem eſſe, vt clarior & facilior ſit pronuntiatio, pro duplici ∴ ſubſtituetur duplex ־. vt, דַּעַת ſcire: non autem דֶּעֶת à verbo יָדַע ſciuit. ſic קַחַת accipere, & non קֶחֶת à defectiuo לָקַח accepit, & alia.

In futuro ſatis conſpicuũ eſt, י thematis primã quieſcẽtem latere in ∴ motione magna, ſub literis אֵיתַן. Nã ſi aliquando exprimatur י, literæ אֵיתַן plurimũ efferẽdę veniũt per hiric, & eas ſequitur י prima thematis deſinẽs eſſe cõſonãs & ocioſa: éſt que ſub ſecũda ־. vt, וְיַרְעוֹ יֵירַשׁ אָרֶץ & ſemẽ eius poſſi-

יְשַׁבְתֶּם	יְשַׁבְתֶּן
יָשַׁבְנוּ	
בֵּינוֹנִי	Præſens parti.
Singularis.	Pluralis.
יוֹשֵׁב	יוֹשְׁבִים
יוֹשְׁבָה	יוֹשְׁבוֹת
פָּעוּל	Particip. præteri.
Singularis.	Pluralis
יָשׁוּב	יְשׁוּבִים
יְשׁוּבָה	יְשׁוּבוֹת
מָקוֹר	Infinitiuus
שֶׁבֶת	
בְּשֶׁבֶת	
כְּשֶׁבֶת	
לָשֶׁבֶת	
מִשֶּׁבֶת	
צִוּוּי	Imperatiuus
שֵׁב, vel שַׁב, vel שׁוֹב. שְׁבִי	
שְׁבוּ	שֵׁבְנָה
עָתִיד	Futurum
יֵשֵׁב	תֵּשֵׁב
תֵּשֵׁבִי	תֵּשְׁבִי
אֵשֵׁב	
יֵשְׁבוּ	
תֵּשְׁבוּ	תֵּשֵׁבְנָה
נֵשֵׁב	